

RECENZE: Přemíra emocionálních pádů

Pavλίna Pokorná, UČO: 400331

Nakladatelství Kniha Zlín vydalo v pořadí již šestou knihu anglického spisovatele Simona Mawera. Zatímco jeho předešlé romány vycházely zejména z historických událostí, které byly úzce spjaty s ústředním dějem, v *Pádu* historickou tematiku do popředí spíše neklade. Užívá ji zde pouze k ozřejmění událostí, které ovlivnily životy hrdinů v nadcházejících letech.

Ošemetný název, který společně s přebalem naznačuje, jakým směrem se bude děj ubírat, nakonec obsahuje více pádů, než kolik jich v jednotném čísle slibuje. Nicméně dojde i na nemálo vzestupů. Hrdiny lákají vrcholky hor, kam se snaží utéci sami před sebou, civilizací, trpkou minulostí, realitou. Mawer se opět komplexně zaměřil především na pohnutost osudů jednotlivých postav, determinovanou jejich zkušeností.

Knize nechybí dobrodružnost. Může tím vzdáleně připomínat autorův předchozí román *Dívka, která spadla z nebe*, zasazený do druhé světové války. Agentku skákající z letadla však autor pro tentokrát vyměnil za stejně odvážné horolezce. A udělal dobře. Hlavním vypravěčem knihy je Robert Dewar, který se vrací autem domů, když uslyší v rádiu zprávu o smrti svého horolezeckého kamaráda a dávného přítele Jamieho Matthewsona. Ten se vydal bez jištění a helmy na obávanou skalní stěnu v severním Walesu. Smrt zavání sebevraždou a nikdo si dostatečně nedokáže vysvětlit, proč se horolezec na osudovou stěnu vydal. Robert funguje jako prostředník, který tuto zásadní událost postupně rozkrývá. Dvě dějové linie nastiňují jak minulost, tak minulostí ovlivněnou přítomnost. Za rozkrytím záhadné smrti se proto vydáme do druhé světové války, do doby, kdy byli Robertovi a Jamieho rodiče ještě mladí.

Ačkoliv se tito dva dávní přátelé již léta neviděli, Robert neváhá jet do Walsu, aby mohl poskytnout oporou Ruth, Jamieho manželce. V ten moment se vracíme pomyslnou cestou zpět v čase, do doby Robertova mládí a jeho prvního setkání s Jamiem. Vzpomínky jsou neradostné, protkány zapomenutými zradami. A přece pociťuje nutnost je opět oživit. Čtenáři tak pomalu rozkrývají pravdu o životech dvou nadějných horolezců, kteří se seznamují s cikánkou Ruth, bisexuální malířkou, kterou v hodu mincí může vyhrát jen jeden z nich. Čtenář nemusí být zrovna horolezec, aby ho atmosféra dobrodružného příběhu dokázala pohltnout. Přestože knihu prostupují vztahové peripetie, milostné zápletky nepůsobí pateticky. Mawer postavy sblížil s citem, bez náznaků umělosti. Vývoj vyprávěného příběhu však není

obtížné odhadovat dopředu. Napětí našťestí čtenáře nutí knihu dočíst. Navíc nejspíše zaregistruje autorovy snahy o překvapující zvraty, které provází stupňovanými emocemi. Jenže ty občas vyznívají křečovitě. Moment překvapení tak nezřídka nadělá více škody než užitku.

Zásadním faktem zůstává, že přemýšlející čtenáři oduší vyústění příběhu nejpozději po prvních padesáti stránkách, kdy se do textu vmísí ona druhá linie. Velký zvrát jen takříkajíc čeká za dveřmi, které celý příběh nahlédnou z jiného úhlu a rozmetají dosavadní představy. Očekávaný emocionálně vygradovaný závěr spíše zklame.

Pád je čtivý. Plynulost textu udrží čtenáře v napětí a působivá autorova imaginace vtáhne. Dobrodružnost z příběhu totiž přímo vyvěrá. Navzdory tomu však autor své myšlenky umí podat sice velmi podmanivě, jenže bez hlubšího poselství, neodpuštělného takzvané vysoké literatuře. Mawer nabízí čtení, které neurazí, ale patrně ani nevyvolá velký ohlas. A jeho ambice s největší pravděpodobností míří jinam. Mnohem výš.

Mawer, Simon: *Pád*. Překl. Filip Hanzlík, Kniha Zlín: Zlín, 2013, 480 s.